אמר א] רב חסדא סח בין תפילה לתפילה חוזר ומברך סח אין לא סח לא והא שלח ב] רב חייא בריה דרב הונא משמיה דר' יוחנן על תפילה של יד אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין על תפילין של ראש אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפילין אביי ורבא דאמרי תרוייהו לא סח מברך אחת סח מברך שתים תנא סח בין תפילה לתפילה עבירה היא בידו וחוזר עליה מערכי המלחמה תנא כשהוא מניח מניח של יד ואחר כך מניח של ראש וכשהוא חולץ חולץ של ראש ואחר כך חולץ של יד בשלמא כשהוא מניח מניח של יד ואח"כ מניח של ראש דכתיב וקשרתם לאות על ידך והדר והיו לטוטפת בין עיניך אלא כשהוא חולץ חולץ של ראש ואח"כ חולץ של יד מנלן אמר רבה רב ג] הונא אסברא לי אמר קרא והיו לטוטפת בין עיניך כל זמן שבין עיניך יהו שתים ת"ר תפילין מאימתי מברך עליהן משעת הנחתן כיצד היה משכים לצאת לדרך ומתיירא שמא יאבדו מניחן וכשיגיע זמנן ממשמש בהן ומברך עליהן ועד מתי מניחן עד שתשקע החמה רבי יעקב אומר עד שתכלה רגל מן השוק וחכמים אומרים עד זמן שינה ומודים חכמים ג] לר' יעקב שאם חלצן לצאת לבית הכסא או ליכנס לבית המרחץ ושקעה חמה שוב אינו חוזר ד] ומניחן אמר רב נחמן הלכה כרבי יעקב ה] רב חסדא ורבה בר רב הונא מצלו בהו באורתא איכא דאמרי ו] אין הלכה כר' יעקב

והא

בין תפילה לתפילה. בין של יד לשל ראש דסיפר קודם ז] שיניח אותן על הראש: **להניח.** דבשל יד מתחיל להניח: **מצות תפילין.** דעכשיו גומר את המצוה: **לא סח.** אין מברך אלא על של יד בלבד: **סח מברך שתים.** כדשלח רב חייא: **סח בין תפילה לתפילה.** ולא בירך על של ראש אלא סמך על ברכה ראשונה: **עבירה היא בידו וחוזר עליה מערכי המלחמה.** כדאמרינן בפרק משוח מלחמה (סוטה מד:) הירא ורך הלבב ז] מעבירות שבידו: **והיו.** משמע שתים כל זמן שיהו בין עיניך יהו שתים כל זמן שאותן של ראש מונחים ח] אותן של יד נמי מונחין אלמא דראש ט] חליץ ברישא: **תפילין** שהניחן קודם עמוד השחר מברך עליהן משעת הנחתן משעת זמן הנחתן דאמר בפרק קמא דברכות (דף ט:) בק"ש אחרים אומרים משיראה חבירו י] מרחוק ד' אמות ואמרינן התם לתפילין כאחרים כלומר להנחת תפילין יא] כאחרים: **שמא יאבדו.** אם ישאם בידו: **מניחם.** בראשו: **ממשמש בהו.** דהוי כאילו מניחן: **שתכלה רגל מן השוק.** לאחר שחשכה: **מודים חכמים** יב] **לרבי יעקב שאם חלצן כו' אין חוזר ומניחן.** יג] דלילה לאו זמן תפילין הוא כדאמרינן לקמן [ע"ב]: **מצלו בהו באורתא.** תפלת ערבית כר' יעקב: יד] **לא חולין.** אם מונחין ולא מניח אם חלוצין:

ה"ג

של תפילין קשר של קיימא ואם היה צריך להתיר ולקשור בכל יום אם כן לא הוי של קיימא ומשעת הנחה על קשירה דהכא מפרש ר"ת להך קשירה היינו ההדוק שמהדקו ומאמצו בראשו כמו שליא קשורה בולד דנדה (דף כו:) לאו קשורה ממש היא וכמו ט) קשורה בו ככלב ולפירוש רבינו אליהו הוה ליה למימר משעת קשירה ועד שעת הנחה ויש ספרים שכתוב כן ומסתברא כדברי ר"ת בתפילין של ראש וכדברי רבינו אליהו בתפילין של יד דכתיב בשל יד וקשרתם לאות על ידך דמשמע דכל שעה שמניח צריך לקשירה י) תדע דלקמן (דף לז.) דריש ר' נתן הנחה בשמאל מדכתיב וקשרתם וכתבתם מה כתיבה בימין אף קשירה בימין וכיון דקשירה בימין הנחה בשמאל היא ואם היה קושר תחלה ואח"כ היה מכניס בזרוע אם כן היכי דייק מינה דהנחה בשמאל ועוד אמרינן בפרק אין מעמידין (ע"ז לט.) מעשה באשה אחת שהיתה נשאת לחבר והיתה קושרת לו תפילין כ) בזרועו משמע דתמיד היתה עושה כן ואפילו לספרים שכתוב בהם קומעת מכל מקום רוצה לומר שהיתה קושרת לו כעין קמיע ולפי שאין נוח לקשור ביד אחת היתה מסייעת לו תדע דלא קאמר שהיתה מסייעה לתפילין של ראש דתפילין של ראש ודאי אין צריך לקשור בכל יום דלא גוותה תורה לקשור כל שעה וקשר שלה הלכה למשה מסיני והכי גמירי דליהוי קשורין תמיד והשתא קשירה דשמעתין קשירה ממש ל) דבשל יד מתחיל לברך חוזרני לומר דתפילין של יד נמי לא בעו קשירה בכל יום דבפרק בתרא דמקוואות (מ"ג) קתני קשרים דאין צריכין שיבואו בהן המים תפילין של ראש בזמן שהיא חולה ושל זרוע בזמן שהיא עולה ויורדת פירוש חולה כמו הולא דטבעות ידיו דתוספתא דמקוואות דהקשר מיהדק טפי בזמן שהיא עולה ויורדת דיד היינו לפי שיש קושרים ראש הרצועה באמצע זו בזו שהיא יכולה להרחיב ולעלות ולירד ויש מ) מסבבים כו] הרצועה שמסובבת בקשר העשוי בראשה שהרצועה נ) נמחבר בקשר ועולה ויורדת ומדקאמר כשהיא עולה לא חייץ וא"ל להתירו בשעת טבילה ש"מ קשר של קיימא הוא. מ"ר: **סח** בין תפילה לתפילה חוזר ומברך. מכאן מדקדקים כשאדם שוחט עופות או בהמות הרבה וסח בין עוף לעוף שחוזר ומברך ומ"מ עבירה היא בידו כדאמרינן הכא שחוזר עליהם מערכי המלחמה ושמא שאני תפילין שמצוה אחת הן אבל התם שאם ירצה לא ישחוט ואם ירצה ישחוט ומיהו מסתברא דכיון דיכול לפטור בברכה אחת אין לו לדבר כדי שיהא זקוק לברכה שניה כדמוכח בפרק בא לו (יומא דף ע.) ובאלו נאמרין (סוטה מ:) דתנן נוטל ספר תורה וקורא באחרי מות ואך בעשור ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה ופריך בגמרא ס) וניתי ספר תורה וניקרי ביה ומשני ר' שמעון בן לקיש משום ברכה שאינה צריכה אלמא כיון דיכול לפטור עצמו מברכה שניה קרי לה ברכה שאינה צריכה ושמא סח בין עוף לעוף כסח באמצע סעודתו וזה דבר פשוט שאם שואל עוף לשחוט לא חשוב הפסק מידי דהוה ע) אטול ברוך ומידי דהוי נמי אברכת כסוי הדם דאמרינן בפרק כסוי הדם (חולין דף פו:) אמר רב יהודה שחט חיה יכסנה ואח"כ ישחוט עוף ומשמע התם דאין צריך לחזור ולברך וכן כשאדם מברך יקנה"ז אין הברכות האחרות הפסק בין ברכת היין לשתיה ומיהו אם היה זקוק לחזור ולברך כשסח בין עוף לעוף כמו כן היה זקוק לכסות דהא פ) זימנין צ) אפילו במקום שזקוק לכסוי אמרינן בפרק כסוי הדם (גם זה שם) דנפטר בברכה אחת. מ"ר: **לא** סח מברך אחת סח מברך שתים. פירש בקונטרס לא סח מברך אחת בין של יד בין של ראש סח מברך שתים להניח תפילין בשל יד ועל מצות תפילין ק] בשל ראש * ור"ת פירש לא סח מברך אחת ר) לשל ראש מברך על מצות תפילין שזו היא ברכתו סח מברך ב' ש] לשל ראש להניח ועל מצות וכן [כתב] בשימושא רבא דתפילין. ת) מ"ר: **עבירה** היא בידו וחוזר עליה מערכי המלחמה. מתוך פירוש הקונטרס משמע דאם סח ובירך שרי וליכא איסורא אלא אדרבה מצוה ושכר ברכה וזה לשונו סח בין תפילה לתפילה ולא בירך על של ראש יח] על מצות אלא סמך על ברכה ראשונה עבירה היא בידו. מ"ר: **וקשרתם** לאות על ידך והדר והיו לטוטפת בין עיניך. מכאן קשה לפירוש הקונטרס דפרק אמר להם הממונה (יומא לג: ושם) גבי אין מעבירין על המצות דאמר שמע מינה עבורי דרעא אטוטפתא אסור כשפוגע בתפילין של יד תחילה אסור להעביר ולהניח של ראש דאין מעבירין על המצות והשתא מאי איריא משום דאין מעבירין על המצות תיפוק לי משום דכך מצותו דמניח של יד ואח"כ מניח של ראש ומפרש ר"ת משום ר' חננאל בשם רב האי גאון דאיירי בשעה שחולץ תפילין ומניחן בתיק שלא יעביר אותן של יד ויתנם בתיק תחילה ואח"כ של ראש למעלה דא"כ כשבא להניח תפילין היה פוגע בשל ראש תחילה והיה צריך להעביר על המצות משום דשל יד מניח תחילה ואח"כ של ראש לפיכך צריך להניח בתוך התיק של ראש תחילה ואח"כ של יד למעלה ורבינו אליהו מפרש דלענין משמוש איירי דאמרינן לקמן שאדם חייב למשמש בתפילין בכל שעה ושעה קל וחומר מציץ והשתא קאמר דבשל יד ממשמש תחילה משום דפגע בהו ברישא ואין מעבירין על המצות. מ"ר: **אמר** רבה רב הונא אסברא לי. רבה גרסינן ולא רבא דרבא לא ראה רב הונא מעולם דהא אמרינן בפרק בתרא דקדושין (דף עב:) דביום שמת רב יהודה נולד רבא ורב הונא שכיב קודם רב יהודה כדמוכח במועד קטן (דף יז.) דכי נח נפשיה דרב יהודה ליכא הכא ורב הונא ר) היה גדול בחכמה ובמנין מכל תלמידים דרב כדמשמע בפרק בתרא דכתובות (דף קו.). מ"ר: **וכשיגיע** זמנן ממשמש בהן ומברך. מכאן נראה כשאדם משכים קודם היום ומתעטף בלילה כשיאור היום אין צריך להסיר טליתו כדי לחזור וללבוש ולהתעטף ולברך דכיון שממשמש בו יכול לברך אף על פי שיש לחלק בין תפילין לציצית שהמשמוש מצוה כדלקמן אין נראה לחלק דבפרק התכלת (לקמן דף מג.) מדמי תפילין לציצית לענין מישמוש ולברך. מ"ר: **רבי** יעקב אומר עד שתכלה רגל מן השוק וחכמים אומרים עד זמן שינה. רבי יעקב וחכמים סבירא להו דלילה זמן תפילין אלא חיישינן לשמא יישן בהן ועביד רבי יעקב הרחקה טפי מדרבנן. מ"ר:

והא

עין משפט נר מצוה

קפג א מיי' פ"ד מהלכות תפילין הלכה ד טוש"ע א"ח סימן כה סעיף ה ועיי"ש:

קפד ב ג מיי' שם הלכה ו ועיי"ש בכ"מ טוש"ע שם סעי' ט:

קפה (ד מיי' פ"ו מהל' מלכים הלכה ז ועיי"ש בכ"מ):

קפו ה מיי' פ"ד מהל' תפילין הלכה ה סמג עשין כב טוש"ע א"ח סימן כה סעיף ה:

קפז ו מיי' שם טוש"ע א"ח סי' כח ס"ב:

קפח ז (מיי') וסמג שם טוש"ע א"ח סי' ל סעיף ב:

קפט ח מיי' שם הלכה י טוש"ע שם סעי' ב:

שיטה מקובצת

א] אמר רבה בר שילא אמר רב חסדא: ב] רב המנונא אסברא לי: ג] חכמים ורבי יעקב: ד] ומניחן עיין תוס' חולין דף פ"ח ע"א: ה] דהא רב חסדא: ו] דאמרי אמר רב נחמן אין: ז] שיניח אותו של הראש: ח] מונחים יהו של יד ותיבת אותן נמחק: ט] דראש אותו חליץ: י] חבירו ברחוק: יא] תפילין הלכה כאחרים: יב] חכמים ורבי יעקב לתיק שאם: יג] דלילה. כתוב בגליון פרש"י דלילה לאו זמן תפילין הוא כדאמרינן לקמן ולא נהירא דא"כ מאי קאמר למר עד שתכלה רגל מן השוק ולמר עד זמן שינה ואי לילה לאו זמן תפילין הוא לא היה לו להניחם כלל אחר שקיעת החמה לכך נראה דכולהו ס"ל דלילה זמן תפילין ואפ"ה אין מניחן למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ואם חלצן אינו חוזר ומניחן דחיישינן שמא ירדם. ע"כ: יד] לא חולץ אם: טו] ר"ש מסבבים אל הרצועה כו' ומדקאמר כשאינה עולה דלא חייץ: טז] בשל ראש. ואין נראה כן במסכת ברכות (דף ס' ע"ב) שהולך ומפרש סדר מאה ברכות שאדם חייב לברך בכל יום כי משי ידיה מברך על נטילת ידים כי מנח תפילין של יד מברך להניח תפילין ואשל ראש על מצות תפילין ולכן נראה לא סח מברך כו' ור"ש לדחות ההיא דברכות דמיירי דאין לו אלא אחת מהן של יד לבד או של ראש לבד (ובהכי) [ולהכי] קאמר של יד מברך להניח בשאין לו של ראש ועל של ראש מברך על מצות אם [אין] לו של יד אבל אם יש לו שתים אינו מברך אלא אחת בלא סח: יז] סח מברך שתים על של ראש: יח] תיבות על מצות נמחק:

מסורת הש"ס

א) [לקמן מב:], ב) תוספתא דברכות [פ"ו הט"ו ע"ש ברכות ס:], ג) סוטה מד:, ד) [עי' תוס' ערכין ג: ד"ה ושל ידו], ה) [ור' יעקב בן לאוי להיות וכן בהלק"ט להרא"ש נדפס על ידו ורבי יעקב יבן מלאמי כמתוכה רמ"ע מפאנו סימן קה ע"ש שהאריך לישב גם הגי' פ"א גרבי יעקב], ו) [אמר רב נחמן כצ"ל וכ"א בהלק"ט וברמ"ע שם], ז) [דברים כ], ח) שייך לע"ב, ט) [סוטה ג:], י) [עיין במו"ט הל"ק פי' ג], כ) [נ"ל על ידו], ל) ובשל יד מתחיל לברך משעת קשירה עד שעת הנחה מתני' כו'. נ"ק, מ) תכניסים הרצועה. נ"ק, נ) נ"ל נתחבת, ס) [שם מח.], ע) [ברכות מ.], פ) זקוק לכסות אפילו אם נפטר בברכה אחת הב"ד. נ"ק, צ) נ"א אפילו במקום שנפטר בברכה אחת זקוק לכסוי וכו'. ק) על של ראש על מצות. נ"ק, ר) [עיין תוס' ברכות ס: ד"ה אסר וכו' מ"ש בארוכה], ש) [עי' תוס' בכורות יח. ד"ה רב אשי].

תורה אור השלם

1. וְקָשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
דברים ו ח

גליון הש"ס

תוס' ד"ה לא סח וד"ה פי' ובר'. הרא"ש לי מהם אחד שבן מפורש בהדיא במדרש תנחומא בפרשת בא:

מוסף רש"י

סח בין תפילה לתפילה. סיפר, בין הנחת תפילין של יד לתפילין של ראש עבירה היא בידו. אם לא חזר ובירך, דהכי אמרינן במנחות סח מברך שתים, לא סח מברך אחת (סוטה מד:).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones